

Tryk og Creditve Møde.

Torsdagen den 20de November Kl. 1

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Forinden vi gaae til Dagsordenen, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der er omdeelt Indbringelsesforslag til anden Behandling af Finantslovens § 10, vedrørende Kirke- og Underviisningsministeriet.

Det første Nummer paa Dagsordenen var: Indbringelse ved Rigsdagsmanden for Bornholms 2den Valgkreds af Forslag til Lov angaaende nogle Forandringer i Maaden at bestemme Kapitelstaxten paa.

Dan: Det Lovforslag, som jeg her ved tillader mig at indbringe for det ærede Thing, er egentlig ikke nyt, det er snarere en gammel Kjending for Mange af os her i Salen, det angaaer nemlig en Sag, som allerede flere Gange har været til Forhandling og medtaget, troer jeg, en meget vittig og fuldstændig Drøftelse ogsaa i dette Thing. Denne Omstændighed indeholder for mig en dobbelt Grund til, at jeg hverken kan finde det rigtigt eller nødvendigt nu at gaae videre ind paa Lovforslagets Indhold; men det vil vistnok billiges, naar jeg nu strax tillader mig at gjøre et kort Tilbageblik paa Sagens tidligere Gang, idet jeg nemlig troer, at en saadan Henvisning til de tidligere Forhandlinger, som til forskjellige Tider og paa forskjellige Steder have fundet Sted, vil kunne give en Ledetraad for de ærede Medlemmer, som maatte ønske at skjænke denne Sag deres Opmærksomhed, saaledes at de der ved paa en desto nemmere Maade kunne sætte sig ind i de herhenhørende Forhold. Allerede i Mæret 1821, og det vil navnlig sees af en Rancellistkrivelse af 8de December s. A., har der været ført Anke over den Maade, hvorpaa Kapitelstaxten blev sat; der kom imidlertid den-

gang ikke Noget ud deraf, Tiden gik hen; i 1835 kom Sagen paa en Maade paa Bane i Roskilde Stænderforsamling, idet der om den indkom et Andragende, men heller ikke dengang kom der noget Resultat ud af Sagen; men Mæret efter, 1836, kom Sagen paa Bane i Viborg Stænderforsamling, og dette havde den Følge, at der Mæret efter, nemlig under 29de April 1837, udkom en sgl. Resolution, hvorved der skete en lille, men ikke nogen væsentlig Forandring i dette Forhold. Saaledes stod Sagen hen indtil 1850, da den i 2den Samling kom paa Bane her i Folkethinget; den gik til et Udvalg, og det var det Hele; siden kom den paa Bane i 3de Samling i 1856, gik ligeledes dengang til et Udvalg, men blev ikke ført tilende; det Samme var Tilfældet Mæret efter i Samlingen i 1857, altsaa i 3de Samling, Sagen blev da atter indbragt, gik til et Udvalg, kom til 2den Behandling, men førtes ikke videre. Det er altsaa, som de Herrer ville see, en meget besværlig og uensommelig B. i, denne Sag allerede har tilbagelagt, og det kunde derfor maaffee synes Mange, som om det Bedste vilde være at lade den beroe; det kunde maaffee ogsaa synes, at den Omstændighed, at Sagens tidligere Pleiefædre, om jeg tør bruge det Udtryk, have opgivet den og ikke længere ville slæbe paa den, kunde være en Opfordring til ikke videre at tage sig af den. Smidlertid har jeg dog følt saamegen Godhed og Interesse for denne Sag, at jeg har fordrivet mig til at optage den paany. Jeg troer, at det er en af den Slags Sager, der ikke lade sig afvise, den er i saa Henseende en ægte Tvillingbroder til Lovforslaget om Erklærings Meddelelse; men naattet som sagt Lovforslaget er opgivet af sine tidligere Pleiefædre, fordi disse have mange andre Sager at tage sig af, saa troer jeg dog, at Interessen og Medfølelsen for denne Sag ikke er forsvunden; det er dette, som har opfordret mig til atter at bringe den frem her i Thinget, og jeg har fundet en yderligere Opfordring hertil i den Omstændighed, at man ikke alene i den Valgkreds, hvorfra jeg er udgaaet, men ogsaa i mange andre Egne i Landet har ladet